

Ministerstvo životního prostředí

ODESÍLATEL:

Ing. Jaromír Manhart
ředitel odboru odpadů
Ministerstvo životního prostředí
Vršovická 65
100 10 Praha 10

ADRESÁT:

JUDr. Václav Henych
odbor všeobecné správy
Ministerstvo vnitra České republiky
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

V Praze dne:	13. dubna 2015
Čj.:	20572/ENV/15 1219/720/15
Vyřizuje:	Ing. Tomáš Vávra
Tel.:	267 122 561

Stanovisko ve věci dotazu Krajského úřadu Pardubického kraje – krádeže elektrozařízení z místa zpětného odběru (kontejneru)

Vážený pane řediteli,

odbor odpadů Ministerstva životního prostředí (dále jen „OODP“) obdržel Váš dopis ze dne 20. března 2015, který je zaevidovaný pod č.j. 20572/ENV/15, 1219/720/15, a který se týkal dotazu Krajského úřadu Pardubického kraje ve věci krádeží elektrozařízení z místa zpětného odběru (kontejneru).

K dané problematice uvádíme následující.

Elektrozařízení ve smyslu § 37g písm. a) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpadech“), kterého se vlastník zbaví jeho odevzdáním na místo zpětného odběru, se stává vlastnictvím provozovatele tohoto místa. Místem zpětného odběru přitom může být rovněž bezobslužný kontejner, do něhož jsou použita elektrozařízení vhazována. Provozovatelem takového místa zpětného odběru může být jak samotný výrobce, resp. provozovatel kolektivního systému, tak jiná osoba, např. obec nebo svozová společnost. Jelikož místa zpětného odběru jsou vždy zřizována výrobcem (provozovatelem kolektivního systému), může si výrobce/provozovatel kolektivního systému v rámci smluvního vztahu s provozovatelem místa zpětného odběru vyhradit nabývání zpětně odebraných elektrozařízení do svého vlastnictví. Vzájemná dohoda ohledně toho, kdo se stává vlastníkem zpětně odebraných elektrozařízení, nemusí být písemná, ale může vyplývat například z jednání obou stran (která strana nakládá s odpadním elektrozařízením jako vlastník, aniž by proti tomu druhá strana namítala). Nelze-li takto vlastníka určit a není-li otázka vlastnictví výslovně řešena smluvním

ujednáním mezi uvedenými subjekty, měl by být dle našeho názoru považován za vlastníka zpětně odebraných elektrozařízení provozovatel místa zpětného odběru.

Jde-li o elektrozařízení pocházející z domácností podle § 37g písm. f) zákona o odpadech, nestává se takové elektrozařízení v souladu s § 38 odst. 8 zákona o odpadech odevzdáním na místo zpětného odběru odpadem. V případě jiných elektrozařízení se jedná o odpad, resp. elektroodpad již od okamžiku, kdy se ho jeho držitel zbavuje nebo má úmysl či povinnost se ho zbavit (§ 3 odst. 1 zákona o odpadech).

V každém případě jsou ale elektrozařízení odevzdaná na místo zpětného odběru vždy majetkem konkrétní osoby. Jejich odcizením z místa zpětného odběru tedy dochází ke škodě na cizím majetku. Takové jednání není postižitelné na základě zákona o odpadech nebo souvisejících předpisů, ale mělo by být kvalifikováno jako přestupek proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, případně jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) nebo b) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, jsou-li splněny podmínky uvedené v těchto ustanoveních. Tak je tomu v případě, že způsobená škoda dosáhne nejméně 5000 Kč (škoda nikoliv nepatrná) nebo jestliže pachatel spáchá čin vloupáním, čímž se rozumí vniknutí do uzavřeného prostoru lstí, nedovoleným překonáním uzamčení nebo překonáním jiné jistící překážky s použitím síly.

S pozdravem